

19. Bőjt negyedik vasárnapja.ELVÉGEZTETETT.

János 19,30
János 17,1-26

Emlékezzünk csak édes atyámfiai, hogy mi is volt Megváltónk eledele? "Az én eledelem az, hogy annak akaratát cselekedjem, aki elküldött engem, hogy az ő dolgát elvégezzem." /Jn 4,34/ Ezért először az evangélium-hírdetést kellett elvégeznie. /Lk 4,18/ S volt egy szakasza Jézus Krisztus életének, amit az evangélisták ezzel a mondattal zárnak le: "Jézus mindezeket a beszédeket elvégezte." /Mt 26,1/

S mikor elvégezte a beszédeket, tudta, hogy eljött az ű órája. /Jn 13,1/ Ez azt jelentette, hogy még előtte van az a keresztség, amellyel meg kell keresztelkednie, és nagyon gyötrődik, amíg az elvégeztetik. /Lk 12,50/ Ez a gyötrődő tusakodás történik a Geceemáné kertjében. Utána a Főpapi imájában nyugodtan mondja: "Én dicsőítettelek téged a földön, elvégeztem a munkát, amelyet rám bízál, hogy végezzem azt." /Jn 17,4/

Ez a bizonyosság szólal meg ajkán a Kereszt kínjai között. De amit egykor a názáreti zsinagógában és a főpapi imádságban még mondatokban mond el, most egyetlen szóba sűríti:

Elvégeztetett.

Sokan és sokszor mondták, hogy ez a legfelségesebb szó, amelyet valaha is kiejtettek a föld színén. /Stalker/ Bizony "kimeríthetetlenül gazdag és mélységes szó" ez. /Bereczky/

Kérjük Isten Lelkét, hogy e mostani istentiszteletünkön érthessük ennek a "szó"-nak néhány üzenetét!

Az alázat szava ez.

Mily édes tanítása az is, hogy személytelenül hangzik. Már nem így: "elvégeztem a munkát." Csak így: „Elvégeztetett!” Oh, utánóztatatlan, utolérhetetlen krisztusi alázat. Benne van e szóban tehát a mennyei seregek éneke is: "Dicsőség a magasságban Istennek!" De míg ezt karácsonykor mennyei seregek sokasága hozta üzenetként mennyből a földre; most a Kereszten a Szerelmes Fiú újszövetségi áldozat-daloként száll a földről az égbe: „Elvégeztetett!”

Ezzel a szóval is arra tanít bennünket, hogy Tőle kell megtanulnunk, hogy Ő szelíd és alázatos szívű, mert így találunk nyugalmat a mi lelkiünknek!

Győzelmi kiáltás ez.

A legnagyobb győzelmi kiáltás, mely valamikor is elhangzott a világban, vallják róla nagyon sokan. Mi is. Lehaltatszott a halottak birodalmába, felhangzik az égbe, évszázadokon és évezredekken át hangzik és mint hálaénektár hangzani fog az örökkévalóságban. /Stuttgarter/

Walter Lüthi, a 20. század nagy igehírdetője pedig arról beszél, hogy a pogányok elmondják hőseikről, hogy csak egy helyen sebezhetőek meg. Siegfried a vállai között, levélnyi helyen, Achilles a sarkán. Mintha a népeknek sejtelmük lett volna arról, hogy Istenen kívül senki nincs, aki ne volna sebezhető. Íme, van halálosan sebezhető helye a halálnak és az ördögnek is, s az a hely az, ahol Krisztus elkiáltotta: „Elvégeztetett!”

Elvégeztetett a váltság.

Arra, hogy mi minden végeztetett el a Kereszten, és

az meddig érvényes, arra idézzük nagy tanítómesterünket, Kálvin Jánost: "Krisztus haldokolva bizonyoságot tesz afelől, hogy az ő egyetlen áldozatával elvégeztetett és betöltetett mindaz, ami üdvösségünkre csak szükséges volt...A Krisztus által hozott egyedüli áldozatnak hatása és ereje örökkévaló, amint azt ő maga a saját szavával tanúsította, amikor azt mondta, hogy minden elvégeztetett, azaz, ami csak az Atya kegyelmének megkezdésére, a bűnbocsánat megnyerésére, a megigazulásra és az üdvösségre szükséges volt, mindazt az ő egyszeri áldozatával nyújtotta és elvégezte és pedig oly tökéletesen, hogy azóta semmi újabb áldozatra nincs szükség." /Inst.IV.18,3.13/ 11 sor

Ha mindezt újra és újra jól átgondoljuk, mi is valljuk, hogy a legmagasztosabb diadalének, amely valaha is fülébe zúgott a rémült világnak, ott hangzott el a kereszten: Elvégeztetett! Az ember megváltásában ez az utolsó szó. /Chambers/

Azt tartjuk tehát, hogy minden elvégeztetett, nem kell hozzátenni semmit. Nem kell erőlködnünk az üdvösségünkért: "Isten kegyelmi ajándéka örök élet, a mi Urunk Jézus Krisztus által." /Rm 6,23/

Már hitvalló eleink érezték, hogy e pontnál szembe kell néznünk egy kérdéssel: "Nem nevel-e ez a tanítás könnyelmű és elvetemült embereket?" /Heilab. Káté 64/ Mit felelünk erre? Mi is azt, amit Káténk: "Nem, mert lehetetlen, hogy azok, akik igaz hit által Krisztusba oltattak, a háládatosság gyümölcseit ne teremjék."

Mit kell tehát nekünk tennünk?

Röviden: a háládatosság gyümölcseit kell teremnünk!

Hiszem, hogy nem jól hirdetném most Isten igéjét, ha elkezdeném magyarázni e gyülekezetnek, hogy melyek azok a gyümölcsök, a hálának a gyümölcsei, amelyeket teremnünk kell. Ebben a megigazulásunkat munkáló Szentlélek igazít el bennünket az Ige által. Itt csak általános eligazítást lehet adni. Azt boldogan átadom én is. Félek, hogy csalódást okozok vele, hogy azt mondd reá; hiszen ezt már régtől tudom. Jó, ha tudod, hát cselekedj! "Szerezd az Urat, a te Istenedet....Szerezd felebarátodat, mint magadat." /Mt 22,37/

De hogy ez ma, holnap és holnapután mit jelent a te számodra, a te körülményeid között, azt csak akkor tudod meg, ha te magad odaállsz engedelmes szívvel Urad elé és megkérdezed: "Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?" /Act 9,6/ Azért olvasunk mi naponként Bibliát, azért imádkozunk, azért vagyunk csendességben a mi Istenünk előtt, hogy megvizsgáljuk, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata /Rm 12,2/, hogy az Ő akaratát megismerjük és annak hálából, örömmel engedelmeskedjünk.

Engedjétek meg, hogy egy zsoltárverssel fejezzem be mai bizonyágtételemet: "Aki hálával áldozik, az dicsőít engem, és aki az útra vigyáz, annak mutatom meg Istennek szabadítását." /50,23/ Ámen.